

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Tos/81/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918010117
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7918010117.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci odsúdeného K. J., v konaní o povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. decembra 2018 v Košiciach, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov zo dňa 12.6.2018, sp. zn. 7Nt/3/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného K.M. J..

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov uznesením zo dňa 12.6.2018, sp. zn. 7Nt/3/2018 podľa § 399 ods.2 Tr. por. s poukazom na § 394 Tr. por. zamietol návrh na povolenie obnovy konania odsúdeného K. J. vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/23/2016.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil sťažnosť odsúdený, ktorú prostredníctvom svojho obhajcu bližšie odôvodnil tak, že skutok, za ktorý bol odsúdený nespáchal. V pôvodnom konaní sa ani nevedel náležite obhajovať, pretože nevie čítať a písať. V návrhu na obnovu konania poukázal na to, že uvedený skutok spáchal V. G., ktorý sa pôvodne ku skutku priznal. Aj keď súd opakovane poukazuje na znalecký posudok, kde v závere sa uvádza, že jeho DNA sa zhoduje s DNA materiálom zaisteným spod nechťov poškodenej, je toho názoru, že súd ho nemôže iba na základe tohto dôkazu odsúdiť, keď sú tu iné dôkazy, ktoré jeho vinnu vyvracajú. Zároveň predložil súdu list od V. G., v ktorom G. sa priznáva k spáchaniu predmetného skutku, ktorý je kvalifikovaný ako zločin znásilnenia v štádiu pokusu. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol a v novom konaní opätovne vypočul V. G. k obsahu jeho listu.

Krajský súd podľa § 192 ods.1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Odsúdený K. J. podal návrh na povolenie obnovy konania, ktorý odôvodnil tým, že skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený nespáchal. Tento mal spáchať V. G., ako aj z dôvodu, že boli porušené jeho práva, pretože nevie čítať ani písať, a táto skutočnosť nebola v celom pôvodnom konaní zaznamenaná.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 28.6.2016, sp. zn. 3T/23/2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16.1.2017, sp. zn. 8To/141/2016 bol K. J. uznaný za vinného zo zločinu znásilnenia v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1, § 199 ods.1 Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 a pol roka nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň bol zrušený aj výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 8.3.2016, sp. zn. 7T/194/2015 a výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Trebišov zo dňa 14.3.2016, sp. zn. 7T/14/2016, ako

aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania.

Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní. Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Je dôležité tiež pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch.

Ďalej treba zdôrazniť, že v konaní o povolenie obnovy konania nie je možné preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci.

Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme,
2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por. Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi

odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Rozhodnutiu Okresného súdu Trebišov nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto odvolací súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje.

Nadriadený súd zistil, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne popísal skutkový stav, ktorý bol podkladom pre jeho záver o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Okresný súd v napadnutom uznesení veľmi podrobne rozpisal skutkové i právne dôvody, ktoré odôvodňujú zamietnutie návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Dôvody napadnutého uznesenia sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Nadriadený súd znovu pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie.

Po preskúmaní spisového materiálu odvolací súd konštatuje, že odsúdeným K. J. v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neboli predložené také skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme, a ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine či treste odsúdeného.

Aj odsúdeným navrhnutý a vypočutý svedok V. G. vypovedal, že uvedený skutok nespáchal, a že skutok nespáchal odsúdený sa dozvedel od neho počas výkonu trestu odňatia slobody. Aj v liste, ktorý svedok doručil okresnému súdu dňa 3.7.2018 uvádza, že vinu priznáva, ale skutok nespáchal. Výpoveď tohto svedka, ako i obsah listu odvolací súd hodnotí ako dôkaz nepresvedčivo a je zrejme, že odsúdený sa so svedkom na takomto postupe dohodol počas výkonu trestu.

Rovnako treba zdôrazniť, že rozhodujúce pre konečný záver odvolacieho súdu v konaní o povolenie obnovy konania bolo, že trestnú činnosť odsúdeného konkretizovanú vo výrokovej časti namietaného rozsudku preukázali dôkazy vykonané v základnom konaní. Vina odsúdeného je preukázaná najmä výpoveďou poškodenej O. P., znaleckým posudkom KEÚ PZ Košice, ktorý bol vypracovaný za účelom zistenia a porovnania DNA odsúdeného a materiálu, ktorý bol po skutku zaistený spod nechťov poškodenej, z ktorého je zrejme, že nositeľom DNA materiálu, ktorý bol zaistený spod nechťov poškodenej je odsúdený K. J., ako aj spoznaním odsúdeného poškodenu pri vykonávaní hlasovej vzorky.

Pokiaľ ide o tvrdenie uvádzané odsúdeným, že nevie čítať ani písať, a táto skutočnosť nebola v celom pôvodnom konaní zaznamenaná k tomuto odvolací súd uvádza, že v pôvodnom konaní prebehlo na okresnom súde niekoľko hlavných pojednávaní, avšak odsúdený ani v jednom prípade neuviedol, že nevie čítať a písať.

Keďže odsúdený neprodukoval žiadne iné dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme, odvolací súd sťažnosť odsúdeného považoval za nedôvodnú, a preto ju postupom podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.